

TỪ ẤN GIÁO THEO CÔNG GIÁO

Tôi gặp hai anh em trông rất trẻ, tuổi chừng 20. Cả hai là tín hữu Công Giáo đạo đức, nhiệt thành. Người em làm việc trong nhà máy. Người anh theo ngành kỹ sư điện. Cả hai sinh ra trong gia đình Ấn Giáo sùng đạo. Thân phụ là phó chủ tịch Ủy Ban Đền Thờ Ấn Giáo. Hai người trẻ có chị gái đã lập gia đình.

Cả hai thanh niên trước kia theo học tại trường các Sư Huynh Công Giáo.

Tại các trường Công Giáo, nơi nhà nguyện thường có treo các ảnh tượng Đức Chúa GIÊSU, Đức Mẹ MARIA và Các Thánh. Các cậu thường có dịp chiêm ngắm các ảnh thánh, nhưng không tỏ dấu đặc biệt bị lôi cuốn cho lắm. Trong khi đó, cha mẹ các học sinh - giống như hầu

hết người không Công Giáo Ấn Độ - lại có lòng mộ mến đặc biệt Bức Ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Nhiều lần, họ mang con đến trước bức ảnh Đức Mẹ, tạ ơn Đức Mẹ về những ơn lành họ nhận lãnh vì đã khẩn vái với Đức Mẹ.

Trong buổi gặp gỡ, hai anh em kể lại cho tôi nghe câu chuyện theo đạo Công Giáo của họ. Tuy nhiên, họ muốn giữ kín tên. Họ nói với tôi:

Cha cứ gọi chúng con là "Jesudasa", nghĩa là "tôi tớ Đức Chúa GIÊSU". Chúng con rất sợ gia đình và bà con lối xóm dị nghị chỉ trích, bởi vì họ rất sùng đạo, và thóa mạ người không phải Ấn Giáo. Dầu vậy, chúng con thật lòng muốn làm chứng cho mọi người biết về cuộc theo đạo Công Giáo của chúng con. Chúng con muốn giải thích cho nhiều người hiểu cách thức mà ơn thánh Chúa hoạt động trong chúng con và kinh nghiệm nào chúng con có khi khám phá ra Kinh Thánh.

Khi còn là học sinh tại các trường Công Giáo, con rất thích nhìn tượng ảnh Đức Chúa GIÊSU trên Thánh Giá. Con thắc mắc tự hỏi: "Làm sao Đức Chúa GIÊSU có thể quên được, tha thứ được cho kẻ thù của mình giữa những đau khổ, cực hình khủng khiếp Ngài phải chịu?" Từ thắc mắc này, con suy ra rằng: "Đức Chúa GIÊSU phải là nhân vật đặc biệt, phi thường lắm!" Gần đây, khi con bắt đầu học ngành kỹ sư điện, con theo nhóm bạn sinh viên Công Giáo tham dự buổi cầu nguyện chung và thăm viếng người đau ốm, không phân biệt màu da hay tôn giáo. Trong thời gian này, con đặc biệt tìm kiếm bằng chứng xem Đức Chúa GIÊSU có phải là THIÊN CHÚA thật không. Con bắt đầu kêu tên Đức Chúa GIÊSU và khám phá ra rằng danh thánh Đức Chúa GIÊSU có sức mạnh chữa lành người bị bệnh và đau khổ.

Nhưng rồi câu chuyện quan trọng xảy đến vào năm 1983 thật sự chuyển hướng đời con. Mẹ con mắc bệnh tâm thần từ 35 năm qua, nhưng không ai có thể giúp Mẹ con khỏi bệnh. Nhiều lúc Mẹ con trở nên hung tợn dữ dằn, y như người bị quỷ ám. Các thần linh và thần nữ Ấn Giáo chẳng giúp gì Mẹ con, mặc

dầu có nhiều người khẩn vái cầu xin. Vậy là con bắt đầu khẩn khoản cùng Đức Chúa GIÊSU, xin Ngài chữa Mẹ con lành bệnh. Và Mẹ con lành bệnh thật. Từ đó Mẹ con trở lại đời sống một người thật bình thường. Và Đức Tin của con nơi Đức Chúa GIÊSU được củng cố. Con tin thật vững vàng nơi Đức Chúa GIÊSU. Con quyết định tiến tới và không bao giờ quay lại đằng sau nữa. THIÊN CHÚA ban cho lòng con niềm an bình sâu xa. Cả hai anh em chúng con xin học đạo và lãnh nhận bí tích Rửa Tội năm 1985, nghĩa là hai năm sau khi Mẹ con khỏi bệnh. Chúng con mò mẫm tìm kiếm Chúa trong vòng 5 năm trời.

Hiện tại cả hai anh em chúng con bị gia đình, bà con, dòng họ, làng xóm Ấn giáo chỉ trích thậm tệ. Tuy nhiên, chúng con cảm thấy hạnh phúc và may mắn vì được nhận biết và tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Do đó chúng con ước ao truyền bá đạo Công Giáo cho làng xóm và dân tộc chúng con. Con nghe như tiếng Đức Chúa GIÊSU nói với con rằng: "Nếu các con tin nơi Thầy thì các con và gia đình các con sẽ được cứu rỗi". Con nghe như thế và con tin như vậy, nên con tha thiết cầu xin Chúa cho cha mẹ chúng con ơn biết Chúa, và theo Đạo Công Giáo. Con tin tưởng vững vàng rằng, một ngày gần đây, cha mẹ bà con của chúng con sẽ tin vào THIÊN CHÚA Chân Thật và Duy Nhất.

Chứng từ của Linh Mục Công Giáo, thừa sai tại Ấn Độ.

("LE CHRIST AU MONDE", 5+6/1989, trang 227).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt